

440**USTAWA**

z dnia 16 marca 2000 r.

o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Art. 1. 1. Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie, zwana dalej „Akademią”, jest uczelnią państwową utworzoną w 1954 r. z Wydziału Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego.

2. Akademia nawiązuje do tradycji Studium Teologii Prawosławnej Uniwersytetu Warszawskiego.

3. Siedzibą Akademii jest Warszawa.

Art. 2. Podstawowym kierunkiem działalności Akademii jest kształcenie oraz prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk teologicznych i humanistycznych.

Art. 3. 1. Nadzór nad Akademią sprawuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Wydział Teologiczny Akademii pozostaje ponadto pod nadzorem władz właściwych Kościołów w zakresie określonym przez statut uczelni.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Akademia zachowuje wszystkie swoje dotychczasowe prawa i wiąże ją jej dotychczasowe zobowiązania.

Art. 5. Mienie, obejmujące własność i inne prawa majątkowe Akademii, będące w jej posiadaniu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostaje mieniem Akademii.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

441**USTAWA**

z dnia 16 marca 2000 r.

o ratyfikacji Umowy między Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego o współpracy w dziedzinie informacji atomowych, sporządzonej w Paryżu dnia 18 czerwca 1964 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego o współpracy w dziedzinie informacji atomowych, sporządzonej w Paryżu dnia 18 czerwca 1964 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

442**USTAWA**

z dnia 14 kwietnia 2000 r.

o zmianie ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1994 r. o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe (Dz. U. Nr 119, poz. 567, z 1996 r. Nr 52, poz. 236 i z 1997 r. Nr 6, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady i tryb przekazywania przez przedsiębiorstwa państwowe gruntów

zabudowanych budynkami mieszkalnymi wraz z towarzyszącymi obiektami infrastruktury technicznej i społecznej oraz lokali, zwanych dalej „nieruchomościami”:

- 1) gminom, na których obszarze położone są przekazywane grunty,
- 2) spółdzielniom mieszkaniowym, których członkami są wszystkie osoby będące w dniu złożenia oferty przejęcia nieruchomości przez spółdzielnię najemcami lokali mieszkalnych położonych w przekazywanych nieruchomościach.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nieruchomości, o których mowa w ust. 1, nie wchodzi w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ Kodeksu cywilnego.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadach określonych ustawą podmiotom, o których mowa w ust. 1, mogą również zostać przekazane nieruchomości:

- 1) spółek handlowych powstałych w wyniku przekształceń przedsiębiorstw państwowych, których akcje (udziały) zostały wniesione do narodowych funduszy inwestycyjnych w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691),
- 2) spółek handlowych powstałych w wyniku przekształceń przedsiębiorstw państwowych, w których Skarb Państwa ma co najmniej 50% udziałów lub akcji.”;

2) w art. 2 skreśla się ust. 2;

3) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazaniu, z zastrzeżeniem ust. 1a, mogą podlegać nieruchomości, w stosunku do których przedsiębiorstwa państwowe lub spółki złożą gminom właściwym ze względu na miejsce położenia tych nieruchomości oświadczenia o zamiarze ich przekazania wraz z:

- 1) pełnymi odpisami z ksiąg wieczystych urzędzonych dla przekazywanych nieruchomości, a w szczególności potwierdzającymi prawo przekazującego do gruntów oraz własność położonych na nich budynków i innych urządzeń,
- 2) dokumentacją budowy i dokumentacją powykonawczą budynków i urządzeń, a w razie ich braku — inwentaryzacją budynków i urządzeń,
- 3) informacją o tym, kiedy i jakie remonty lub modernizacje zostały w przekazanych

objektach przeprowadzone w ciągu ostatnich 10 lat.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nieruchomość może być też przekazana w razie braku dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2. W tym przypadku gminie przysługuje roszczenie wobec przekazującego nieruchomości o zwrot uzasadnionych kosztów sporządzenia inwentaryzacji budynków i urządzeń wchodzących w skład nieruchomości, której nie wykonano do dnia przekazania nieruchomości.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy przekazywane mają być lokale stanowiące przedmiot odrębnej własności, przekazaniu podlegają wszystkie lokale mieszkalne oraz użytkowe położone w obrębie danej nieruchomości a stanowiące własność przedsiębiorstwa państwowego lub spółki.”;

4) w art. 7 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu nabycia własności, użytkowania wieczystego, oddania w użytkowanie lub zarząd uprawnionym podmiotom, powstałe przed dniem przekazania nieruchomości; zabezpieczające je hipoteki podlegają wykreśleniu z urzędu.”;

5) skreśla się art. 8;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Przepisy art. 3, art. 4 oraz art. 7 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio w przypadku nieodpłatnego przeniesienia własności nieruchomości na rzecz spółdzielni mieszkaniowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2.

2. Spółdzielnia mieszkaniowa, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, zobowiązana jest dokonać na rzecz członków, będących dotychczasowymi najemcami lokali mieszkalnych położonych w przekazywanych nieruchomościach, przydziału tych lokali i ustanowić na ich rzecz lokatorskie prawa do tych lokali. Wysokość ustalonego przez spółdzielnię wkładu mieszkaniowego wnoszonego przez członków nie może w takich przypadkach przekraczać 5% aktualnej wartości rynkowej prawa odrębnej własności lokali zajmowanych przez tych członków, a wpłacone przez nich wcześniej kaucje mieszkaniowe podlegają zaliczeniu na poczet wkładu mieszkaniowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku nieodpłatnego przekazania przez przedsiębiorstwo państwowe na rzecz spółdzielni mieszkaniowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, hoteli pracowniczych przeznaczonych na cele mieszkaniowe.”

Art. 2. Przepisy dotychczasowe stosuje się w sprawach wszczętych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Właściciel mieszkania zakładowego nabytego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest zobowiązany, na wniosek lokatora uprawnionego do zamieszkania i zamieszkującego w lokalu w dniu jego

nabycia, do przeniesienia na rzecz tego lokatora własności mieszkania w cenie nabycia, z uwzględnieniem wartości zwiększonej poprzez poniesione nakłady.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

443

USTAWA

z dnia 14 kwietnia 2000 r.

o umowach międzynarodowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady oraz tryb zawierania, ratyfikowania, zatwierdzania, ogłaszania, wykonywania, wypowiedzania i zmian zakresu obowiązywania umów międzynarodowych.

Art. 2. W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) umowa międzynarodowa oznacza porozumienie między Rzeczpospolitą Polską a innym podmiotem lub podmiotami prawa międzynarodowego, regulowane przez prawo międzynarodowe, niezależnie od tego, czy jest ujęte w jednym dokumencie czy w większej liczbie dokumentów, bez względu na jego nazwę oraz bez względu na to, czy jest zawierane w imieniu państwa, rządu czy ministra kierującego działem administracji rządowej właściwego do spraw, których dotyczy umowa międzynarodowa,
- 2) zawieranie umowy międzynarodowej obejmuje: rozpoczęcie i prowadzenie negocjacji, przyjęcie tekstu umowy, wyrażenie zgody na podpisanie umowy oraz podpisanie umowy, jeżeli jego skutkiem nie jest związanie Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową,
- 3) związanie umową międzynarodową obejmuje wszelkie czynności przewidziane w prawie międzynarodowym, a w szczególności w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r. (Dz. U. z 1990 r. Nr 74, poz. 439), w wyniku których Rzeczpospolita Polska staje się stroną tej umowy.

Art. 3. Z zastrzeżeniem przepisów ustawy, czynności w stosunkach międzynarodowych dotyczących zawierania umów międzynarodowych, związania Rzeczy-

pospolitej Polskiej takimi umowami oraz obowiązywania i wypowiedzania umów międzynarodowych dokonuje minister właściwy do spraw zagranicznych.

Art. 4. Przepisy niniejszej ustawy odnoszące się do ministra stosuje się odpowiednio do kierownika centralnego organu administracji rządowej.

Rozdział 2

Zawieranie umowy międzynarodowej

Art. 5. 1. Minister kierujący działem administracji rządowej właściwy do spraw, których dotyczy umowa międzynarodowa, po uzgodnieniu projektu umowy i instrukcji negocjacyjnej z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz z innymi zainteresowanymi ministrami, składa Prezesowi Rady Ministrów wniosek o udzielenie zgody na rozpoczęcie negocjacji umowy międzynarodowej.

2. Prezes Rady Ministrów wyznacza organ właściwy do prowadzenia negocjacji oraz określa zakres jego upoważnienia.

Art. 6. 1. Organ właściwy do prowadzenia negocjacji składa Radzie Ministrów, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz innymi właściwymi ministrami, wniosek o udzielenie zgody na podpisanie umowy międzynarodowej i proponuje, w uzasadnionych przypadkach, treść zastrzeżeń strony polskiej do umowy wielostronnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, określa tryb związania umową międzynarodową Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Rada Ministrów, w drodze uchwały, udziela zgody na podpisanie umowy międzynarodowej.